

Θεοκρίτου, Φαρμακεύτρια(ι)

A. Φαρμακεύτρια(ι), Στ. 1-63:

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, Θεστυλί. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέω οἶος ἄώτῳ,
ὡς τὸν ἔμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές, 5
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάσσιος. ἦ ρά οἱ ἀλλᾶ
ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρωσ ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὐρίον, ὡς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ, Σελάνα, 10
φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾶ, δαῖμον,
τᾶ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομένην νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἶμα.
χαῖρ', Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει,
φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκας 15
μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.

Ἵνυξ, ἔλκε τὸ τήνον ἔμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται. ἀλλ' ἐπίπασσε,
Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
ἦ ρά γέ θην, μισαρά, καὶ τιν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20

πάσσω ἅμα καὶ λέγε ταῦτα «τὰ Δέλφιδος ὅστια πάσσω.»

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἶθω χῶς αὐτὰ λακεῖ μέγα καπυρίσασα
κῆξαπίνας ἄφθῃ κούδ' ἐσποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, **25**
οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὸ δ' Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν Ἄϊδα
κινήσαις ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλῆς ἄλλο—
Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται **30**
ἄ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκῆον ὡς τάχος ἄχει.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἠνίδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
ἀ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία,
ἀλλ' ἐπὶ τήνῃ πᾶσα καταίθομαι ὅς με τάλαιναν **35**
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.
χῶς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, **40**
ὡς τῆνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέραισι θύραισιν.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἔς τρις ἀποσπένδω καὶ τρις τάδε, πότνια, φωνῶ
εἶτε γυνὰ τήνω παρακέκλιται εἶτε καὶ ἀνήρ,
τόσσον ἔχοι λάθας ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί **45**
ἐν Δία λασθῆμεν εὐπλοκάμω Ἀριάδνας.

Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα

ἵππομανῆς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἔπι πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὄρεα καὶ θοαὶ ἵπποι
ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι **50**
μαινομένῳ ἵκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφισ,
ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἰαὶ Ἔρωσ ἀνιαρέ, τί μευ μέλαν ἐκ χροῶς αἷμα **55**
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιάς καθ' ὑπέρτερον ἄς ἔτι καὶ νύξ, **60**
[ἐκ θυμῷ δέδεμαι· ὁ δὲ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ]
καὶ λέγ' ἐπιτρύζοισα «τὰ Δέλφιδος ὀστιά μᾶσσω.»

Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

B. Φαρμακεύτρια(ι), στ. 64-135:

Νῦν δὴ μῶνα εἰῶσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρῦσω;
ἐκ τίνος ἄρξωμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο; 65
ἦνθ' ἄ τωῦβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξώ
ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾶ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

καί μ' ἄ Θευμαρίδα Θοῤᾶσσα τροφός, ἄ μακαρίτις, 70
ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἄ μεγάλοιος
ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
κάμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα. 75

ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἧ τὰ Λύκωνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας·
τοῖς δ' ἦς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρῦσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλεόν ἢ τύ, Σελάνα,
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

χῶς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο. οὐκέτι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνω, ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξεσάλαξεν, 85
κείμεν δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
καί μευ χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὅστί' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, **90**
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον ἄτις ἐπᾶδεν;
ἄλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν, ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

χοῦτω τᾶ δῶλα τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα
«εἰ δ' ἄγε, Θεστυλί, μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. **95**
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·
τηνεὶ γὰρ φοιτῆ, τηνεὶ δὲ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

κῆπεί κά νιν ἐόντα μάθης μόνον, ἄσυχά νεῦσον, **100**
κεῖφ' ὅτι “Συμαίθα τυ καλεῖ”, καὶ ὑφαγέο τεῖδε.»
ὡς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δῶματα Δέλφιν· ἐγὼ δὲ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφω—

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα— **105**

πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
ιδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
οὐδέ τι φωνῆσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἄλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάντοθεν ἴσα. **110**

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

καί μ' ἐσιδὼν ὄσποργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας
ἔζετ' ἐπὶ κλιντῆρι καὶ ἐζόμενος φάτο μῦθον·
«ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσπον ἐγὼ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τράχων ἔφθασσα Φιλῖνον,
ἔς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ 'μὲ παρῆμεν.

115

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

ἦνθον γάρ κεν ἐγὼ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα,
ἦ τρίτος ἢ ἔτεταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθι πορφυρέαισι περὶ ζώστραισιν ἑλικτάν.

120

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

καί κ', εἰ μὲν μ' ἐδέχεσθε, τὰδ' ἦς φίλα (καὶ γὰρ ἐλαφρός
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠιθέοισι καλεῦμαι),
εὐδὸν τ', εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλησα
εἰ δ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε καὶ ἄθύρα εἶχετο μοχλῶ,
πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

125

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾶ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρός εἴλεν,
ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρωσ δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω

130

πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογερότερον αἶθει·

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

135